

Η ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΠΡΟΠΑΤΟΡΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΧΩΡΙΟΝ ΤΩΝ ΠΟΙΜΕΝΩΝ.

Τήν Κυριακήν, 14/27 Δεκεμβρίου 2015, ἐωρτάσθη ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου ἡ ἐορτὴ τῶν Προπατόρων εἰς τὸν ἐπ' ὀνόματι αὐτῶν ἱερόν Ναόν ἐν τῷ Μπετσαχούρ, ἥτοι Χωρίῳ τῶν Ποιμένων, εἰς τὸ ὁποῖον οἱ ἀγραυλοῦντες Ποιμένες πρῶτοι ἐξ ὅλων ἀνθρώπων εὐηγγελίσθησαν ὑπὸ τῶν ἀγγέλων ἐξ οὐρανοῦ τὴν κατὰ σάρκα Γέννησιν τοῦ Χριστοῦ «καὶ διῆλθον ἕως Βηθλεέμ καὶ εἶδον τὸ ρῆμα τοῦτο τὸ γεγονός», (Λουκ.2,8-20).

Εἰς τὸν Ἱερόν τοῦτον Ναόν, τὸ λατρευτικόν κέντρον τῆς Ἑλληνορθόδοξου ἡμῶν Κοινότητος τοῦ Πατριαρχείου, ἀριθμούσης περί τὰς 10.000 μέλη ἐωρτάσθη ἡ μνήμη τῶν πρὸ τοῦ Νόμου καὶ ἐν Νόμῳ κατὰ σάρκα Προπατόρων τοῦ Χριστοῦ, ἐν οἷς πρῶτος ὡς πρόπαππος, ὁ Πατριάρχης Ἀβραάμ.

Τῆς ἐορτῆς καὶ πανηγύρεως ταύτης προεξῆρξεν ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, ἐν ὑποδοχῇ κατ' ἀρχὴν παρὰ τὴν πύλην τοῦ Ναοῦ ὑπὸ τοῦ Ἱερατείου, τοῦ Δημάρχου τῆς πόλεως καὶ τοῦ λαοῦ, ἐν χοροστασίᾳ δέ ἐν συνεχείᾳ τοῦ Ὁρθρου καὶ ἀκολουθῶς μετὰ τὴν Ἀρτοκλασίαν ἐν θείᾳ Λειτουργίᾳ, ἐν ᾗ συνελειτούργησαν μετ' Αὐτοῦ ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντίνης κ. Ἀρίσταρχος, ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Θαβωρίου κ. Μεθόδιος καὶ ὁ Πατριαρχικός Ἐπίτροπος ἐν Κατάρ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Καττάρων κ. Μακάριος, ὁ ἡγούμενος ἐν Φῶξ Ἀρχιμανδρίτης π. Ἱερώνυμος ὡς Προεξάρχων ἱερεύς, ὁ πνευματικός τῆς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Σάββα Ἀρχιμανδρίτης π. Εὐδόκιμος, ὁ ἡγούμενος τοῦ Προσκυνηματος τῶν Ποιμένων Ἀρχιμανδρίτης π. Ἰγνάτιος, οἱ ἱερεῖς τῆς ἐνορίας ταύτης, Πρωθιερεῖς π. Ἱμπραήμ, π. Σάββας, π. Ἥσσα καὶ π. Ἰωάννης, ὁ Ἀρχιδιάκονος π. Εὐλόγιος, ὁ διάκονος π. Μᾶρκος, ψαλλούσης τῆς ἐξ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν χορωδίας τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ τούτου καὶ συμπάλλοντος παντός τοῦ πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας εἰς Βυζαντινόν ὕφος εἰς τὸν ἱερόν τοῦτον Ναόν, ὁ ὁποῖος ἔχει λίθινον εἰκονοστάσιον, λίθινον θρόνον, λίθινον κιβώριον ὑπεράνω τῆς Ἁγίας Τραπέζης καὶ λίθινον ἀρτοφόριον θαυμασίας ἐντοπίου γλυπτικῆς τέχνης καὶ ξύλινα γεγλυμμένα βημόθηρα.

Πρὸς τὸ εὐσεβές ἐκκλησίασμα τοῦτο ἐκήρυξε τὸν θεῖον λόγον ὁ Μακαριώτατος διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ ἑλληνιστί:

«Θεὸς ὢν εἰρήνης, Πατὴρ οἰκτιρμῶν, τῆς μεγάλης βουλῆς σου τὸν Ἄγγελον, εἰρήνην παρεχόμενον, ἀπέστειλας ἡμῖν. Ὅθεν θεογνωσίας πρὸς φῶς ὁδηγηθέντες, ἐκ νυκτός ὀρθρίζοντες, δοξολογοῦμεν σε Φιλάνθρωπε».

Ἀγαπητοί μου ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί,

Ἡ τῶν σεπτῶν Προπατόρων μνήμη συνήγαγεν πάντες ἡμᾶς σήμερον ἐν τῷ ἁγίῳ τούτῳ τόπῳ τῶν Ποιμένων, ἔνθα, ὡς μαρτυρεῖ ὁ Εὐαγγελιστής Λουκᾶς, «Ἄγγελος Κυρίου ἐπέστη αὐτοῖς καὶ δόξα Κυρίου περιέλαμψεν αὐτούς καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἄγγελος: «μὴ φοβῆσθε. Ἴδού γάρ εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χαράν μεγάλην, ἥτις ἔσται παντὶ τῷ λαῷ, ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον σωτήρ, ὅς ἐστι Χριστὸς Κύριος ἐν πόλει Δαυΐδ», (Λουκ. 2,9-11), ἵνα ἐορτίως καὶ ἀξίως τιμήσωμεν αὐτούς.

Ἡ τῶν πρό τοῦ νόμου, δηλονότι τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, Πατέρων Ἀβραάμ καὶ τῶν σὺν αὐτῷ τελουμένη ὑπὸ τῆς ἁγίας τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησίας μνήμη ἐνέχει ἰδιαιτέραν σημασίαν, εἰς τό ἀναμφίβολον γεγονός ὅτι ὁ θεὸς Λόγος ὄντως ἐγένετο σὰρξ καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν ὡς μαρτυρεῖ ὁ Εὐαγγελιστής Ἰωάννης.

Οὗτος δὲ ὁ θεὸς Λόγος δὲν εἶναι ἄλλος ἀπὸ τόν ὑπὸ τοῦ μεγαλοφωνωτάτου Ἡσαΐου προαναγγελθέντα «Ἄγγελον τῆς μεγάλης Βουλῆς», (Ἡσ. 9,6) τοῦ θεοῦ Πατρός, δηλονότι τόν Μεσσίαν, Κύριον δὲ ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν. «Μεγάλη βουλή τοῦ θεοῦ καὶ Πατρός ἐστι», λέγει ὁ Ἅγιος Μάξιμος ὁ Ὁμολογητής, «τό σεσιγημένον καὶ ἄγνωστον τῆς οἰκονομίας μυστήριον, ὅπερ πληρώσας διὰ τῆς σαρκώσεως ὁ Μονογενὴς Υἱὸς ἀπεκάλυψεν, Ἄγγελος γενόμενος τῆς μεγάλης τοῦ θεοῦ καὶ Πατρός προαιωνίου βουλῆς».

«Τό σεσιγημένον καὶ ἄγνωστον τῆς Οἰκονομίας μυστήριον» προανήγγειλε μὲν ὁ θεὸς εἰς τόν Ἀβραάμ, ὡς διδάσκει ὁ θεῖος Παῦλος: «Προϊδοῦσα δὲ ἡ Γραφή, ὅτι ἐκ πίστεως δικαιοῖ τὰ ἔθνη ὁ θεός, προεσηγγερίσατο τῷ Ἀβραάμ ὅτι ἐνευλογηθήσονται ἐν σοὶ πάντα τὰ ἔθνη», (Γαλ. 3,8). Προανεφώνησαν δὲ οἱ Προφῆται διὰ στόματος Ἡσαΐου λέγοντος: «Ἴδού ἡ Παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει καὶ τέξεται υἱόν καὶ καλέσεις τό ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ», (Ἡσ. 7,14) «ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον μεθ' ἡμῶν ὁ θεός», (Ματθ. 1,23).

Μέ ἄλλα λόγια, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, οἱ ἅγιοι Προπάτορες ἐγένοντο συνεργοὶ εἰς τὴν ἐν τῷ κόσμῳ φανέρωσιν τῆς μεγάλης βουλῆς τοῦ θεοῦ. Οὗτοι προωδοποίησαν τὴν ὁδόν, ἡ ὁποία ὠδήγησεν τόν ἄνθρωπον εἰς τό φῶς τῆς θεογνωσίας. Ὁ ἄνθρωπος εὕρισκόμενος εἰς τό σκότος τῆς πλάνης καὶ τῆς εἰδωλολατρείας ὠδηγήθη εἰς τό φῶς τῆς γνώσεως τοῦ ἀληθινοῦ θεοῦ. «Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἀνατολή ἐξ ὕψους ἐπιφᾶναι τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένοις, τοῦ κατευθῆναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς ὁδόν εἰρήνης», (Λουκ. 1,79) κατὰ τόν εὐαγγελιστήν Λουκᾶν. Διὰ τοῦτο ὁ μελωδὸς ἀναφωνεῖ λέγων: «Προπατόρων μνήμην σήμερον ἀνευφημήσωμεν, Ἀδάμ, Ἄβελ, Σήθ καὶ τόν Ἐνῶς, Ἐνῶχ καὶ Νῶε, Ἀβραάμ, Ἰσαάκ, καὶ τόν Ἰακώβ, Μωσῆν, Ἰώβ καὶ τόν Ἀαρών, Ἐλεάζαρ, Ἰησοῦν, Βαράκ, Σαμῶν, Ἰεφθάε, Δαυΐδ καὶ τόν Σολομῶντα, ἐξ ὧν Χριστὸς ὁ Κύριος τό κατὰ σάρκα ὠράθη, διὰ πολλὴν εὐσπλαχνίαν».

Ἡ κατὰ σάρκα παρουσία τοῦ Χριστοῦ ἐν μέσῳ ἡμῶν τῶν ἀνθρώπων εἶναι αὕτη ἡ ὁποία διέλυσε τό σκότος τῆς ἀγνοίας καὶ ἐξέθεσε τὴν φθοράν, δηλαδή τόν θάνατον, τόν ὁποῖον γεννᾷ ἡ ἁμαρτία, ὡς μαρτυρεῖ ὁ Εὐαγγελιστής Ἰωάννης: «εἰ μὴ ἦλθον καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχουσι περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν», Ἰωάν. 15, 22. Καὶ ἀλλαχοῦ «ἐάν γάρ μὴ πιστεύσητε ὅτι ἐγὼ εἰμι- εἶπεν ὁ Ἰησοῦς ἀποθανεῖσθε ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν», (Ἰωάν. 8,24). Κατὰ δὲ τόν Ἀπόστολον Παῦλον «τό κέντρον τοῦ θανάτου, ἡ ἁμαρτία, ἡ δὲ δύναμις τῆς ἁμαρτίας ὁ νόμος (ὁ Μωσαϊκός). Τό κεντρί τοῦ θανάτου εἶναι ἡ ἁμαρτία. Ἡ δὲ δύναμις τῆς ἁμαρτίας εἶναι ὁ νόμος. Διότι ἂν δὲν ὑπῆρχε νόμος, δὲν θά ἐλογαριάζετο ἡ ἁμαρτία καὶ δὲν θά ἡμάρτανον οἱ ἄνθρωποι ἐν γνώσει»,

(Α΄ Κορ. 15,56).

Ἡ ἀγία ἡμῶν Ἐκκλησία τιμᾷ τὴν μνήμην τῶν ἀγίων Προπατόρων, διότι οὗτοι διεκρίθησαν ὡς πρὸς τὴν πίστιν τῶν δικαίων τοῦ λαοῦ τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης. Ἐπὶ πλεον δέ, διότι ἐξ αὐτῶν καὶ μάλιστα τοῦ Ἀβραάμ προῆλθεν ὁ Χριστός, ὡς κηρύττει ὁ θεῖος Παῦλος: «εἰ δέ ὑμεῖς Χριστοῦ, ἄρα τοῦ Ἀβραάμ σπέρμα ἐστέ καὶ κατ' ἐπαγγελίαν κληρονόμοι», (Γαλ. 3,29). Ὁ δέ νόμος τοῦ Μωϋσέως ἐγένετο παιδαγωγός μας. Οὗτος ὁ νόμος μᾶς προπαρασκεύαζεν εἰς τό νά ποθήσωμεν καὶ γνωρίσωμεν τόν Χριστόν, διὰ νά λάβωμεν τὴν δικαίωσιν ἐκ τῆς πρὸς αὐτόν πίστεως κατὰ Παῦλον: «Πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν ὑπὸ νόμον ἐφρουρούμεθα, συγκεκλεισμένοι εἰς τὴν μέλλουσαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι, ὥστε ὁ νόμος παιδαγωγός ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστόν, ἵνα ἐκ πίστεως δικαιωθῶμεν. Ἐλθούσης δέ τῆς πίστεως, οὐκέτι ὑπὸ παιδαγωγόν ἐσμεν. Πάντες γάρ υἱοὶ θεοῦ ἐστέ διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ», (Γαλ. 3, 23-26).

«Ἐλθούσης τῆς πίστεως», δηλονότι τῆς πίστεως εἰς Χριστόν, τῆς πίστεως τῆς ἀγούσης εἰς τὴν τελείωσιν. «Τῆς πίστεως τῆς εἰς τέλειον ἄνδρα ἀγούσης» κατὰ τόν Ἱερὸν Χρυσόστομον. «Οὐδέν γάρ ἐτελείωσεν ὁ νόμος, ἐπεισαγωγή δέ κρείττονος ἐλπίδος, δι' ἧς ἐγγίζομεν τῷ θεῷ», διδάσκει ὁ θεῖος Παῦλος.

Μέ ἄλλα λόγια, ὁ νόμος ἀδυνατοῦσε νά μᾶς ὁδηγήσῃ εἰς τὴν ἔνωσίν μας μέ τόν Θεόν. Ἐν ᾧ μέ τὴν Νέαν ἐν Χριστῷ Διαθήκην, δηλονότι τὴν Ἐκκλησίαν, ἔχομεν πλεον τὴν ἐλπίδα νά προσεγγίζωμεν τόν Θεόν. Εἰς τοῦτο ἀκριβῶς τελεῖται καὶ τό μυστήριον τῆς θείας Εὐχαριστίας, τό ὁποῖον ὀρθώτατα ὀνομάζεται καὶ θεία Κοινωνία. Ὡς δέ διδάσκει ὁ Μέγας Ἀθανάσιος, «ὁ γάρ λόγος σὰρξ ἐγένετο, ἵνα καὶ προσενέγκῃ τοῦτο ὑπὲρ πάντων καὶ ἡμεῖς ἐκ τοῦ Πνεύματος αὐτοῦ μεταλαβόντες θεοποιηθῆναι δυνηθῶμεν, ἄλλως οὐκ ἂν τούτου τυχόντες, εἰ μὴ τό κτιστόν ἡμῶν αὐτός ἐνεδύσατο σῶμα».

Παρακαλέσωμεν τούς ἀγίους Προπάτορας ἡμῶν, ἵνα ἀξιωθῶμεν καὶ ἡμεῖς οἱ ἀγραυλοῦντες καὶ φυλάσσοντες φυλακὰς ἐπὶ τῶν ἀγίων τόπων τῶν ποιμένων νά διέλθωμεν ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ ἕως Βηθλεέμ καὶ καταθέσωμεν εἰς τό ἐν φάτνῃ κείμενον βρέφος τό ἐκ τῶν ἀγνῶν αἱμάτων τῆς ἀειπαρθένου Μαρίας τῆς Θεοτόκου γεννηθέν, Χριστόν τόν Θεόν ἡμῶν, τὰ δῶρα τῆς μετανοίας καὶ λατρείας ἡμῶν, αἰνοῦντες τόν Θεόν καὶ λέγοντες: «Δόξα ἐν ὑψίστοις θεῷ καὶ ἐπὶ τῆς εἰρήνῃ ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία», (Λουκ. 2,14). Ἀμήν.

Ἔτη πολλά καὶ εὐλογημένα Χριστούγεννα.

καὶ ἀραβιστί ἴδε ἠλεκτρονικόν σύνδεσμον: (ἀναρτηθήσεται προσεχῶς)

Τόν λόγον τοῦτον ἠκολούθησεν ἡ θεία Μετάληψις πρὸς ἄφεςιν ἁμαρτιῶν καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Μετά τὴν θ. Λειτουργίαν, ὁ Μακαριώτατος διένειμε ἐνὶ ἐκάστῳ τῶν μελῶν τοῦ ἐκκλησιάσματος εἰκόνας εὐλογίας.

Μετά τὴν Ἀπόλυσιν ἠκολούθησε δεξίωσις εἰς τὴν αἵθουσαν τὴν παρακειμένην τῷ Ναῷ.

Ἐν ταύτῃ ὁ Μακαριώτατος προσεφώνησε ἀραβιστί (ἀναρτηθήσεται προσεχῶς), προσεφώνησαν δέ μετὰ τόν Μακαριώτατον ἱερεῖς καὶ διακεκριμένα μέλη τῆς Κοινότητος ὡς ὁ ἐκπρόσωπος τῶν Μ.Μ.Ε. τοῦ Πατριαρχείου εἰς τὴν Ἀραβικὴν καὶ

έφημέριος τοῦ Ναοῦ τούτου π. Ἦσσα Μοῦσλεχ καί ὁ Δήμαρχος τῆς πόλεως κ. Χάϊκ.

Τῇ μεσημβρίᾳ ἡ Κοινότης παρέθεσε γεῦμα εἰς τήν Πατριαρχικήν Συνοδείαν καί εἰς πολλοὺς ἄλλους εἰς ἐστιατόριον τῆς πόλεως.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

[httpv://youtu.be/xzv1cPAYQ1w](http://youtu.be/xzv1cPAYQ1w)

<httpv://youtu.be/eJgr2x1p4Vo>

<httpv://youtu.be/jTH5h5DCpBI>

